

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) és dr. Váci Tímea helyettes ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Kosik Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kosik Barbara ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. október 16. napján kelt 65.P.21.208/2017/25. számú ítélete ellen az alperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes az általa üzemeltetett ... internetes oldalon ... napján „...” címmel megjelent cikkben az I. rendű felperes jóhírnévhez való jogát sértette meg annak valótlan híresztelésével, hogy **I.rendű felperes neve** I. rendű felperes a fürdőszobája felújításakor elzárta a vizet és ezzel megszüntette szomszédja vízvételi lehetőségét, valamint, hogy családja földvásárlásai 2015 végén, 2016-ban hozzávetőlegesen 50 millió forintot tettek ki.

Az alperest arra kötelezi, hogy az ítélet rendelkező részét az elsőfokú bíróság által meghatározott helyen és módon a cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napra tegye közzé.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Mellőzi az alperest perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést és úgy rendelkezik, hogy a peres felek az elsőfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi az I. és II. rendű felperest, hogy személyenként 18.000 (Tizennyolcezer) - 18.000 (Tizennyolcezer) forint, míg az alperest, hogy 36.000 (Harminchatezer) forint kereseti illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 12.500 (Tizenkétezer-ötszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy személyenként 4.800 (Négyezer-nyolcszáz) - 4.800 (Négyezer-nyolcszáz) forint, az alperest, hogy 86.400 (Nyolcvanhatezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett ... internetes oldalon ... napján „...” címmel megjelent cikkben megsértette felperesek (**I.rendű felperes neve** és **II.rendű felperes neve**) jó hírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy valótlanul híresztelte, hogy **I.rendű felperes neve** fürdőszobája felújításakor elzárta a vizet s ezzel megszüntette szomszédja vízvételi lehetőségét, továbbá valótlanul híresztelte, hogy I. rendű felperes családja földvásárlásai 2015, 2016-ban hozzávetőlegesen 50 millió forintot tettek ki.

Valótlanul híresztelte alperes, hogy II. rendű felperes (**II.rendű felperes neve**) állami földek megszerzésében segédkezett, továbbá azt a valós tény, hogy II. rendű felperes vezető tisztséget tölt be ... cégeiben és a megyei ... elnöke volt, abban a hamis színben tüntette fel, hogy e tevékenységeivel összefüggésben segítette ... strómanokon keresztül gyarapítani birtokait ... Megyében.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé az ítélet fenti rendelkező részét cikke elérhetőségi helyén a cím alatt, a szöveg felett - míg az írás az interneten elérhető, annak eltávolítása esetén az eredeti szöveggel azonos webcímen, minimum egy év időtartamra. Kötelezte továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg felpereseknek külön-külön 200.000-200.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2017. március 10. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki kamatot és egyetemlegesen 50.000 forint perköltséget, áfával. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen 12.000 forint míg az alperest, hogy 24.000 forint eljárási illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdése, a 2:44. § és a 2:45. § (2) bekezdése, valamint a 2:51. § és 2:52. §, továbbá a PK 12. számú, valamint a PK 14. számú állásfoglalás alapján bírálta el.

Rögzítette, hogy az I. rendű felperes, mint politikus és II. rendű felperes, mint korábban kamarai vezető tisztséget betöltő személy közéleti szereplők, így a tevékenységük bírálata körében kötelesek tűrni a bírálatot, véleményt és a véleményformálás keretén belül a való tényekből levont okszerű, vagy okszerűtlen következtetéseket is. Hivatkozott arra, hogy a közéleti vitában sincs lehetőség a tények elferdítése útján valótlan állítások közlésére. Mindezek alapján az alperest terhelte a cikkében utalt ... írásában megjelentek, így adott esetben a következtetés mögötti tények bizonyításának kötelezettsége is, azonban ennek az alperes nem tett eleget. Az eljárás során pusztán azt, a felperesi oldal által sem vitatott tényt támasztotta alá, hogy II. rendű felperes ... több cégében is vezető tisztséget viselt, illetve voltak olyan ... földszerzési kísérleteivel érintett földek, amelyek árverés útján történő megszerzésével összefüggésben földüggyekben eljárni jogosult bizottság tagjaként a II. rendű felperes járt el, ez azonban nem támasztja alá a keresettel sérelmezett kijelentések jogszerű voltát.

Az egyes közlések vonatkozásában az alábbiakat állapította meg:

1. közlés: „Utcára kényszerítette volna szomszédját egy ... lakásért” vonatkozásában I. rendű felperes eltartási szerződést kívánt kötni a szomszédjával, amely azt a szándékát mutatta, hogy meg kívánta szerezni a szomszédja tulajdoni illetőségét. A tetőfelújítási munkálatok elvégzését követően a szomszédot terhelő nagyobb összeg megfizetésének képtelensége az I. rendű felperes számára

tudott kellett, hogy legyen. Így azzal is tisztában kellett, hogy legyen, hogy a végrehajtás jogszerű kezdeményezése azt is eredményezheti, hogy utcára kerülhet a szomszédja, mert elárverezik a tulajdoni illetőségét. Még ha nem is azért is került sor a tető felújítására, a felújításból eredő tartozás meg nem fizetése eredményezhette volna a szomszéd ingatlan illetőségének I. rendű felperes általi megszerzését. A felújítással keletkezett szomszédi tartozás fejében árverés útján történő tulajdonszerzés nem okszerűtlen következtetésen alapuló valóságábrázolás, így a keresetet e körben elutasította.

2. közlés.: „... ingatlanján keresztül kapta a vizet, amit a fürdőszoba felújításkor elzártak. A lakásban, azóta sincs víz” közlés valótlanul, hamisan tárta a nyilvánosság elé azt, hogy a fürdőszoba felújításkor elzárt víz az I. rendű felperesnek felróható módon azt eredményezte, hogy a szomszéd lakásában azóta sincs víz. Ez a közlés annak elhallgatásával, hogy a vízvételi lehetőség biztosítva lett a véletlen, illetve a fürdőszoba átalakítással megszüntetett korábbi közös vízvételi lehetőség megszüntetése után, az I. rendű felperest olyan személyként tünteti fel a külvilág számára, mint aki víz nélkül hagyja a szomszédját. Megjegyezte, hogy **tanú1** tanú sem zárta ki az I. rendű felperesi nyilatkozat valóságát, mely szerint ő falikutat létesített a szomszédja ingatlanán. Az I. rendű felperes nem járt el jogsértő módon, amikor a jövőben nem biztosította a méretlen vízvételt tulajdonostársának, ez az ábrázolás azonban őt olyan színben tünteti fel, mint aki víz nélkül hagyta a szomszédját.

3. közlés: „Csak 2015 végén, 2016-ban a földvásárlások hozzávetőlegesen 50 millió forintot tettek ki” közlés az I. rendű felperesre is vonatkozik, mivel a korábban nyilvánosságra kerülő földtulajdonosi adatai valótlanúságára utal. Az alperes a cikkben hivatkozott ilyen értékű földszerzést nem bizonyította, a megjelölt 30 millió forintos licit ténye nem támasztja alá az 50 milliós tényleges földvásárlási értéket.

A II. rendű felperesre vonatkozó közlések:

4.) „**I. rendű felperes neve** édesapja is segédkezett az állami földek megszerzésében”.

Nem bizonyította a perben az alperes azt, hogy a II. rendű felperes segédkezett állami földek megszerzésében. A megyei ... elnökeként magánszemélyek ügyletkötéseiben volt véleményezési joga, e körben két olyan érintett ingatlan volt, amelyben ... tulajdonlására tekintettel a II. rendű felperes érintettségét mondta ki az etikai bizottság, ez azonban nem jelenti azt, hogy segédkezett volna ilyen földszerzésében, mivel a segédkezés tevőleges magatartásra utal, illet az alperes nem bizonyított. Állami földek megszerzésében, amelyek vonatkozásában ... neve is felmerült, megyei ... elnökeként hatásköre a II. rendű felperesnek nem volt.

A fentiekre tekintettel megállapította a jogsértést a fenti közlések vonatkozásában, egyidejűleg eltiltotta az alperest a jogsértéstől. Elégtételadásként kötelezte a rendelkező rész közzétételére az alperesi cikk elérhetőségének helyén a szöveg felett, míg az írás az interneten elérhető, annak eltávolítása esetén legalább egy évi időtartamra. A sérelemdíj vonatkozásában értékelte, hogy a II. rendű felperest vezetői tisztségviselői minőségében sértették meg, jogellenes ügyletekkel hozták kapcsolatba. Az I. rendű felperest pedig szavahihetetlen embernek állították be, aki a vízvételi lehetőség jogsértő megszüntetésével a szomszédja életét is veszélyezteti.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét elsődlegesen változtassa meg és a felperesek keresetét teljes egészében

utasítsa el. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárásra és új határozat meghozatalára való utasítását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el azzal, hogy több alkalommal is mellőzés terhével hívta fel keresetpontosításra a felpereseket, ennek ellenére a felperesek többször is lehetőséget kaptak arra, hogy újra nyilatkozhassanak.

A 2. közlés vonatkozásában kiemelte, hogy a kihallgatott tanú kifejezetten azt nyilatkozta, hogy két évig is eltartott, míg lett víz az ingatlanban, és nem tudta megmondani, hogy ki létesítette a falicsapot. Pusztán egy falicsap megléte még nem elegendő a napi vízszükséglet kielégítéséhez. A cikk tényszerűen leírta a tanú által is elmondottakat. Indokolatlanul sértő, vagy bántó közléseket nem fogalmazott meg.

A 3. közlés tekintetében hangsúlyozta, hogy az azt megelőző tagmondat alapján egyértelmű, hogy egy újságírói következtetésről van szó, az I. rendű felperes édesanyjának több mint 30 millió forintot kellett befizetnie egy föld vásárlásához, ezenkívül az I. rendű felperes családja földbirtokainak mérete növekedett. Rámutatott arra, hogy amennyiben esetlegesen a fenti okfejtését a másodfokú bíróság nem osztaná, akkor a sérelmezett közlés lényegtelen pontatlanságnak minősül, amely nem ad alapot a jogsértés megállapítására.

A II. rendű felperesre vonatkozó közlése vonatkozásában előadta, miszerint a cikkéből is kitűnik, hogy az ... értesüléseit közölte, a II. rendű felperes a ... elnöke volt, ezenkívül vezető tisztségviselői tisztséget töltött be ... érdekeltségébe tartozó cégekben. Ezen tények alapján jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű felperes ily módon segédkezett az állami földek megszerzésében.

Sérelmezte azt, hogy esetleges jogsértés esetén az elégtételadás keretében egy évre történő közzétételre kötelezték, holott az ítélkezési gyakorlatban a 30 napos időtartam az elfogadott.

A sérelemdíj vonatkozásában előadta, hogy esetleges jogsértés esetén, az az iránti igény megalapozatlan, a megítélt összegek eltúlzottak. Az ítélkezési gyakorlat szerint a sérelemdíj iránti igény jelentéktelen nem vagyoni hátrány esetén akkor is alaptalan, ha a személyiségi jogsértés objektív ténye egyébként megállapítható. Hivatkozott arra, hogy meg kell jelölni azt a konkrét nem vagyoni sérelmet, amely a sérelmet szenvedett az állított jogsértő magatartás következtében érte, azonban ilyen körülményre a felperesek nem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság eltúlzott összegben állapította meg a sérelemdíjat figyelemmel arra is, hogy a felperesek a kereseti kérelmük felétől lényegében elálltak és csak a kifogásolt közlések egy részét minősítette jogsértőnek az elsőfokú bíróság.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását kérték, annak helytálló indokai folytán.

Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül. Erre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla nem érintette az elsőfokú ítéletnek a felperesek keresetének az úgynevezett 1. közlés vonatkozásban és a sérelemdíj mértékére vonatkozó elutasító rendelkezését.

Egyetért azzal a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul halasztotta el több

esetben a tárgyalást azzal, hogy nem követelte meg a felperesektől a kellően határozott kereseti kérelem előterjesztését és részükre újabb és újabb határidőket biztosított a pontosított kereseti kérelmük előadására, azonban ezen eljárása nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, ami megalapozná az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a II. rendű felperes kereseti kérelmén és így megsértette a Pp. 215. §-át, ugyanis mindkét felperes vonatkozásában megállapította, a 2. és 3. közlések vonatkozásában a jóhírnév megsértését, holott a II. rendű felperesnek ezen közlések vonatkozásában kereseti kérelme nem volt. A Fővárosi Ítéltábla ennek okán megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét e körben és a 2. és 3. közlések vonatkozásban kizárólag az I. rendű felperes tekintetében állapította meg a jóhírnevének alperes általi megsértését.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság teljeskörűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Az egyes sérelmezett alperesi közléseket a könnyebb áttekinthetőség érdekében a Fővárosi Ítéltábla számozással látta el és az alábbiakat állapította meg:

A 2-4. közlések jogsértőnek való minősítése vonatkozásában kifejtett elsőfokú bíróság indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett, azokra csupán visszautal, az alperes fellebbezésére tekintettel azonban az alábbiakat kiemeli.

2. közlés:

tanú1 tanúvallomása alapján is megállapítható volt, hogy a korábbi vízvezeték elzárását követően falikútról továbbra is biztosítva volt néhai ... részére a vízvételi lehetőség, majd később részére a víz visszakötésre is került. A sérelmezett írás nem ismertette a releváns előzményeket és tényeket, így a következtetése sem lehet kellően megalapozott. ... kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy volt vízellátása a néhainak, később vissza is kötötték vizet és nem vonta kétségbe az I. rendű felperes azon előadását, hogy falikútból folyamatosan biztosítva volt a néhai vízellátása, annak pedig nincsen jelentősége közlés jogsértő jellegének vizsgálata során, hogy ténylegesen ezen falikutat ki csináltatta.

3. közlés

A rendelkezésre álló adatok szerint 30 millió forintért nem vásárolt földet az I. rendű felperes édesanyja, ezen összeget kizárólag letétbe helyezte, azonban még csak nem is licitált az érintett földterületekre, így a közlés valótlannak minősül. Lényegtelen pontatlanságnak nem tekinthető, ugyanis a jogsértő állítás ténylegesen az I. rendű felperes, mint politikus szavahihetőségének, családjának földszerzésére vonatkozó nyilatkozatának kétségbevonását eredményezi.

4. közlés

A perben nem volt vitatott, miszerint a II. rendű felperes a ... elnöke volt, továbbá, hogy ... kettő cégében is vezető tisztségviselő volt. Azonban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával egyezően nem került bizonyításra az a perben, hogy a II. rendű felperes tevőlegesen közreműködött volna az állami földek úgynevezett strómanokon keresztüli megvásárlásában, e körben önmagában nem elegendő az ...-n megjelent cikke tartalmára történő hivatkozás. A másodfokú bíróság is utal arra, hogy állami földek megvásárlásával kapcsolatosan a II. rendű felperesnek hatásköre nem volt.

Az előírt elégtételadás körében az elsőfokú bíróság által megállapított egy éves időtartam eltúlzott, nem felel meg a bírói gyakorlatnak, nincs arányban az elkövetett jogsértés súlyával, így ezen

időtartamot mérsékelte a másodfokú bíróság, mivel a 30 nap elegendő az elégtételadás törvényi céljának eléréséhez.

A sérelemdíj megfizetésére vonatkozó rendelkezés, annak mértéke helytálló, nem merült fel olyan körülmény, ami indokolná ezen összegek leszállítását. Az alperes által azon hivatkozott körülmény, hogy a felperesek a keresetüket leszállították, ténylegesen a perköltség vonatkozásában bír jelentőséggel.

A másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy az elsőfokú eljárás költségeit a felek maguk viselik, mivel a per elhúzódását, több tárgyalás tartásának szükségességét részben a felperesek maguk okozták, azzal, hogy huzamos ideig nem kellően határozott kereseti kérelmet terjesztettek elő. Ezen felül a jogsértőként megállapítani kért közlések vonatkozásában a keresetüket leszállították, így ténylegesen úgy lehet tekinteni, hogy a felperesek és az alperes pervesztességének és pernyertességének aránya közel azonos.

A perben kettő felperes igényelte a személyiségi jogainak megsértéséhez kapcsolódó szankciók alkalmazását, így az elsőfokú bíróság rendelkezésével ellenben kétszer 36.000 forint eljárási illeték merült föl, melyet a másodfokú bíróság az általa megállapított pervesztesség-pernyertességi arányra tekintettel osztott meg a felek között.

A másodfokú eljárásban alperes fellebbezése vonatkozásában csak az elégtételadás időtartamának mérséklése körében tekinthető pernyertesnek, így a pervesztesség-pernyertesség aránya 90-10% az alperesre terhesebben, ennek megfelelő kötelezte őt a bíróság perköltség megfizetésére, melynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla szintén a fenti, a másodfokú eljárásban meghatározott pervesztesség-pernyertesség aránya alapján osztotta meg a felek között az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint viselendő fellebbezési illeték összegét, amely a kettő felperesre tekintettel összesen 96.000 forint.

Budapest, 2019. március 19.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő